ומי פירות אין מחמיצין. פירמסי כריס פירקין (לקמן נג: ד"ה אין): **ושמעינן ליה לר"ע דאמר מדת יבש לא נתקדשה.** לקמן בפ' שתי מדות (לקמן דף 5.) ופ"ת דלמא ס"ל כתנא קמא דתניא מנחת נסכים מי פירות הן דבשלמא לרבי יוסי הגלילי מנחת נסכים מגבלה במים וכשרה לחם הפנים מדת יבש ושמעינא ליה לר' עקיבא דאמר מדת יבש לא נתקדשה שלח לו (רבי יהושע) משמיה דרבי יוחנן כך היא הצעה של משנה ואיפוך אשר תקריבו לרבות לחם הפנים לחיסרון דברי רבי יוסי הגלילי ר' עקיבא אומר לרבות מנחת נסכים לחימוץ ואוזא ר' יוחנן לטעמיה דאמר ר' יוחנן רבי יוסי הגלילי ואחד מתלמידי ר' ישמעאל אמרו דבר אחד ומנו רבי יאשיה דתניא ויקדש אותם רבי יאשיה אומר למעוטי מדת יבש בחורין אין מקדשות דכתיב ממושבותיכם תביאו לחם תנופה שתים עשרונים סלת תהיינה חמץ תאפינה בכורים לה' אימתי הן לה' לאחר שנאפו במאי קא מיפלגי באותם רבי יאשיה סבר אותם למעוטי מדת יבש בחוץ ור' יונתן סבר מדת יבש חול הוא ולא אצטריך קרא למעוטי כי איצטריך קרא למעוטי מדת לח מבחוץ לימא נמי ר' עקיבא ואחד מתלמידי ר' ישמעאל אמרו דבר אחד ומנו רבי יונתן משום דלא שוו במדת לח להדדי א"ל רב פפא לאביי [1] והא איכא ביסא דלח הוא א"ל בגון [2] שלש על גבי קטבליא אי הכי דקאמר ליה רבי יונתן תדע לך שהרי אינה מקדשת לימא ליה בגון דכיילא בעשרון דחול הכי השתא בשלמא ביסא לא [1] כתב רחמנא דלעביד ביסא למילש ביה כי לש לה על גבי קטבליא לית לן בה אלא עשרון כיון דאמר רחמנא עביד עשרון וכייל ביה שביק עשרון דקודש וכייל בעשרון דחול [2] תנו רבנן מנין למעלה מבשר חטאת ומבשר אשם ומבשר קדשי [3] הקדשים ומקדשים קלים וממותר העומר וממותר שתי[ם] הלחם ומלחם הפנים ומשירי מנחות שהוא בלא תעשה ת"ל [3] כי כל שאור וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה לה' כל שהוא ממנו לאישים הרי הוא בבל תקטירו ושתי הלחם ולחם הפנים יש מהן לאישים והתניא [1] יצאו שתי הלחם ולחם הפנים שאין מהם לאישים אמר רב ששת אין מגופו לאישים איתמר המעלה מכולם על גבי הכבש רבי יוחנן אמר [2] חייב ר' אלעזר אמר פטור ר' יוחנן אמר חייב דתניא המזבח אין לי אלא מזבח כבש מנין תלמוד לומר [4] ואל המזבח לא יעלו [5] לרצון ור' אלעזר אמר פטור מ"ט דאמר קרא [3] שאור ודבש קרבן ראשית תקריבו אותם הוא דרבי לך כבש במזבח אבל מידי אחרינא לא

[1] אומי פירות אין מחמיצין אמר ריש לקיש אומר היה רבי יוסי הגלילי מנחת נסכים מגבלה במים וכשרה לחם הפנים מדת יבש והשמעינא ליה [3] לר' עקיבא דאמר מדת יבש לא נתקדשה שלח [4] [2] (רבי יהושע) משמיה דרבי יוחנן כך היא הצעה של משנה ואיפוך אשר תקריבו לרבות לחם הפנים לחימוץ דברי רבי יוסי הגלילי ר' עקיבא אומר לרבות מנחת נסכים לחימוץ ואוזא ר' יוחנן לטעמיה דאמר ר' יוחנן רבי יוסי הגלילי ואחד מתלמידי ר' ישמעאל אמרו דבר אחד ומנו רבי יאשיה דתניא [1] ויקדש אותם רבי יאשיה אומר למעוטי מדות יבש לך שהרי אין מקדשות דכתיב [2] ממושבותיכם תביאו לחם תנופה שתים עשרונים סלת תהיינה חמץ תאפינה בכורים לה' אימתי הן לה' לאחר שנאפו במאי קא מיפלגי באותם רבי יאשיה סבר אותם למעוטי מדת יבש בחוץ ור' יונתן סבר מדת יבש חול הוא ולא אצטריך קרא למעוטי כי איצטריך קרא למעוטי מדת לח מבחוץ לימא נמי ר' עקיבא ואחד מתלמידי ר' ישמעאל אמרו דבר אחד ומנו רבי יונתן משום דלא שוו במדת לח להדדי א"ל רב פפא לאביי [1] והא איכא ביסא דלח הוא א"ל בגון [2] שלש על גבי קטבליא אי הכי דקאמר ליה רבי יונתן תדע לך שהרי אינה מקדשת לימא ליה בגון דכיילא בעשרון דחול הכי השתא בשלמא ביסא לא [1] כתב רחמנא דלעביד ביסא למילש ביה כי לש לה על גבי קטבליא לית לן בה אלא עשרון כיון דאמר רחמנא עביד עשרון וכייל ביה שביק עשרון דקודש וכייל בעשרון דחול [2] תנו רבנן [2] מנין למעלה מבשר חטאת ומבשר אשם ומבשר קדשי [3] הקדשים ומקדשים קלים וממותר העומר וממותר שתי[ם] הלחם ומלחם הפנים ומשירי מנחות שהוא בלא תעשה ת"ל [3] כי כל שאור וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה לה' כל שהוא ממנו לאישים הרי הוא בבל תקטירו ושתי הלחם ולחם הפנים יש מהן לאישים והתניא [1] יצאו שתי הלחם ולחם הפנים שאין מהם לאישים אמר רב ששת אין מגופו לאישים איתמר המעלה מכולם על גבי הכבש רבי יוחנן אמר [2] חייב ר' אלעזר אמר פטור ר' יוחנן אמר חייב דתניא המזבח אין לי אלא מזבח כבש מנין תלמוד לומר [4] ואל המזבח לא יעלו [5] לרצון ור' אלעזר אמר פטור מ"ט דאמר קרא [3] שאור ודבש קרבן ראשית תקריבו אותם הוא דרבי לך כבש במזבח אבל מידי אחרינא לא

[1] מיתיבי מנחת נסכים מי פירות הן דבשלמא לרבי יוסי הגלילי דאמר מנחת נסכים מגבלה במים אלא לר' עקיבא דאמר מדת יבש לא נתקדשה מי איכא מידי אחרינא דלא נתקדשה אלא מדת יבש [2] מיתיבי כל המנחות באות מצה חוץ מן העומר שבא משלש עשרונות וחוץ מן הלחם שבא משני עשרונים ומן הלחם שבא משני עשרונים שבא מחמץ ומן הלחם שבא מחמץ שבא מבחוץ ומן הלחם שבא מבחוץ שבא מחמץ [3] מי מחמץ ומי מבחוץ מי מחמץ דלא מגבלה במים וכשרה ומנחת כהנים וכהן משיח נמי מיתרצי מיניה ומשום פלוגתייהו נקט: [4] וקשיא מנחת נסכים מי [5] **הוו חימוץ הא מי פירות הן.** דבשמן [6] נגבלה היא יש לה ג' לוגין לעשרון דבשלמא שאר חימוץ מנחות שאין שמן מרובה [7] כו' נותנין בהן מים הלכך אי אפשר מיתרצי מיניה ומשום פלוגתייהו נקט: [8] וקשיא וכהן משיח נמי מיתרצי מיניה ומשום פלוגתייהו נקט: [9] וקשיא **מנחת נסכים מי** [10] **הוו חימוץ הא מי פירות הן.** דבשמן [11] נגבלה היא יש לה ג' לוגין לעשרון דבשלמא שאר חימוץ מנחות שאין שמן מרובה [12] כו' נותנין בהן מים הלכך אי אפשר

א ומי"ל פ"ה מהל' ממן הלכה ג טוס"ע פ"ת סימן תסב סעיף ח):

לד ב מיי' פ"ט מהלכות כלי המקדש הל' יט:

לה ג ד מיי' פ"ה מהל' מחוסרי מזבח הל"ד ופסק כרבי אלעזר ור"ש בכ"מ:

תורה אור השלם

1. וְהָיִי בְיוֹם כְּלוֹת מֹשֶׁה לְהָקִים אֶת הַמִּשְׁכָּן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ וְאֶת כָּל כֵּלָיו וְאֶת הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת כָּל כֵּלָיו וַיִּמְשָׁחֵם וַיְקַדֵּשׁ אֹתָם: במדבר ז א
2. מִמּוֹשְׁבֹתֵיכֶם תָּבִיאוּ לֶחֶם תְּנוּפָה שְׁתַּיִם שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת תִּהְיֶינָה חָמֵץ תֵּאָפֶינָה בְּכּוּרִים לַיי: ויקרא כג יז
3. כָּל הַמִּנְחָה אֲשֶׁר תַּקְרִיבוּ לַיי לֹא תֵעָשֶׂה חָמֵץ כִּי כָל שְׂאֹר וְכָל דְּבַשׁ לֹא תַקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשֶּׁה לַיי: ויקרא ב יא
4. קָרְבַּן רֵאשִׁית תַּקְרִיבוּ אֹתָם לַיי וְאֶל הַמִּזְבֵּחַ לֹא יַעֲלוּ לְרֵיחַ נִיחוֹחַ: ויקרא ב יב

מוסף רש"י

מדת הלח נמשח בין מבפנים בין מבחוץ. ספק הכלי (להלן צ. בכתי"). **מדת היבש לא נמשחו כל עיקר.** מיהו מה שמתדין בו קדוש קדושת ספה ונגמל למאי דלריך מקדיש (שם). **כל שממנו.** כי כל שאור וכל דבש לא מקדיש לר' (ויקרא ב) הוה ליה למכתב, למה ליה למכתב ממנו, אלא למלקיש נמי בחלפי ופפיים לא מקדיש כל שממנו עולה כאן לחם לר', ויש בכלל לחם זה בשר כל קדשים חוץ מעולה ויש בכלל זה שיני ממנו (סוטה כג. וכע"ז זבחים עו:).

שיטה מקובצת

ג) נמשח במבפנים ולא נמשח: ד) והא איכא ביסא. וא"ת לעיל מאי קשיא ליה הא שמעינן לרבי עקיבא מדת יבש לא נתקדשה לימא בשלשה בביסא ר"ל דלא הוי פליג ר' יוסי הגלילי אבל רש"י כתב לעיל [ולקמן פריך] הא מדת לחה היא וכפי שיטתו דכתב לעיל דמאן דמרבה לחם א) הפנים פליג אמנחת נסכים ב) שייך לאקשויי לעיל נמי שפיר והא איכא ביסא דלחה היא ולא פליגי ר' יוסי הגלילי ור' עקיבא אלא ממנחת נסכים. תר"ח: ה) כגון שלשה: ו) לא אמר ותיבת כתב נמחק: ז) קדשי קדשים אות ה' נמחק: ח) הוי בת חימורין: ט) דבשמן בגללת: י) הילכך אית בהו חימורין: יא) בשום כלי שרת: יב) שהרי נותנן אותה בביסא כשלשה: יג) דלחם הפנים: יד) מקדשת מה שבתוכה הס"ד ואח"כ מה"ד לאחר שנאפו: טו) כלי משמע דהיינו תוכו הס"ד ואח"כ מה"ד מבחוץ מאחוריו: טז) מבחוץ נמשחו בפרק: יז) ביסא. שנילושו בה שתי הלחם דלחה היא והיכי אמרי' לעיל דאינה קדושה עד לאחר אפיה תיבות כלי שרת ל"ש: יח) עד לאחר אפיה: יט) שירים שנתותרו: כ) מה"ד ואל ותיבת מזבח נמחק: כא) הלחם ובכורים. תיבת מן ל"ש:

א) [נדע"ל מנחת נסכים]

ב) [נדע"ל מלחם הפנים]

ו) [פסחים לה: מ.], ז) [לקמן ל.], ח) [לקמן ל.], ט) ל"ל רבינו, י) [לקמן ל.], יא) [פסחים: לגיס ניתתן], יב) [שייך לע"ז], יג) ונסכיהם נותנין כו' הילכך מיתת כהן. ל"ק מ"ו וגי' ל"ק ונקמן פריך הא מיתת כהן ניתת למזבח כו'. ל"ק מ"ו, ד) מהכא"ק מ"ו וגי' ל"ק ונקמן פריך הא מיתת כהן ניתת למזבח כו'. ל"ק מ"ו, טו) הלחם דמתן שהרי אחר הלחם דמתן שהרי נתנו למזבח כדתניא בהדיא קרא קרבן ראשית תקריבו אותם הייט שתי